

ZAWOŁANI PO IMIENIU

Upamiętnienie Kazimierza Przekory
zamordowanego za pomoc Żydom
w czasie okupacji niemieckiej

Huta Mińska
26 kwietnia 2022 roku

musimy zatem wiedzieć policzyć dokładnie zawołać po imieniu opatrzyć na drogę

ZBIGNIEW HERBERT

człowieka trzeba mierzyć miarą serca

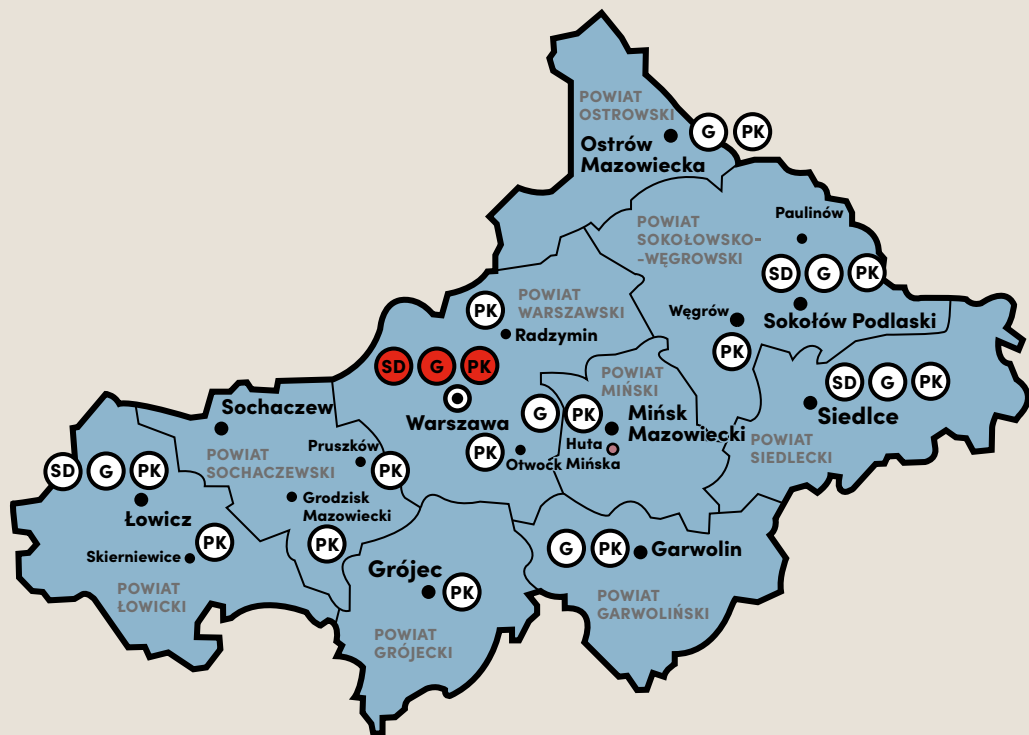
JAN PAWEŁ II

W ramach programu **Zawołani po imieniu** Instytut Pileckiego wydobywa z niepamięci historie Polaków, którzy za ratowanie Żydów skazanych na Zagładę zapłacili życiem własnym i swoich najbliższych. Program łączy badania naukowe, edukację historyczną i różnorodne działania w obszarze kultury pamięci.

Poszukiwaniom archiwalnym, które służą dokładnemu odtworzeniu przebiegu wydarzeń, towarzyszą wizyty w miejscach zbrodni – najczęściej w małych miejscowościach i wsiach – wywiady ze świadkami oraz zbieranie notacji filmowych. Kluczowe znaczenie ma nawiązanie relacji z rodzinami zamordowanych i potomkami ratowanych Żydów, jeśli tym ostatnim udało się przeżyć. W każdym przypadku punktem kulminacyjnym jest odsłonięcie kamienia. Widniejąca na nim inskrypcja w języku polskim i angielskim upamiętnia zamordowanych Polaków oraz Żydów, którzy zginęli wraz z nimi. Kamień ten staje się trwałym znakiem pamięci o bohaterach tam, gdzie doszło do tragicznych wydarzeń. Integracja środowiska rodzin **Zawołanych po imieniu** pomaga im zmierzyć się z trudnymi doświadczeniami z przeszłości. Dzięki spotkaniom i warsztatom edukacyjnym społeczności lokalne mogą poznać i zrozumieć własną historię. Szeroka kampania informacyjna służy wprowadzeniu losów **Zawołanych po imieniu** do pamięci zbiorowej w Polsce i na świecie.

Program **Zawołani po imieniu** oddaje sprawiedliwość heroicznej postawie Polaków, którzy świadomie ryzykowali życie własne i swoich najbliższych, aby nieść pomoc żydowskim przyjaciom, sąsiadom, a czasem nieznanym, i zapłacili za to najwyższą cenę. Program ukazuje zarazem bezwzględne realia niemieckiej polityki okupacyjnej, która niszczyła wszelkie więzi solidarności między Polakami a Żydami i sprawiała, że najdrobniejszy gest współczucia, każdy ludzki odruch, był karany śmiercią. **Zawołani po imieniu** niosą także uniwersalne przesłanie mówiące o odwadze, poświęceniu i solidarności z prześladowanymi, wartościach, które wyznaczają miarę człowieczeństwa.

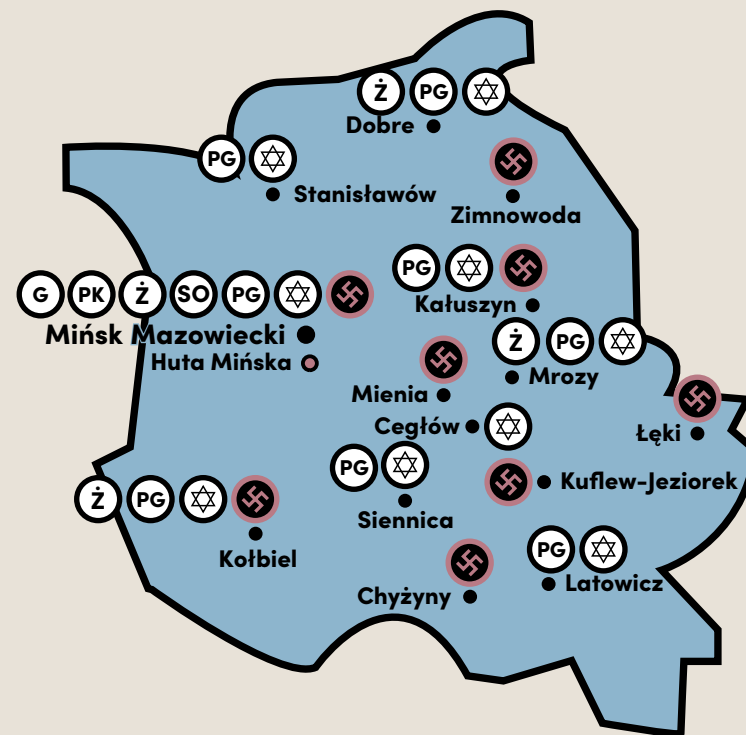
Dyskrykt warszawski

- SD** siedziba dowódcy SD w dystrykcie warszawskim
- G** siedziba dowódcy Gestapo w dystrykcie warszawskim
- PK** dyrekcja policji kryminalnej w dystrykcie warszawskim (Kripo)
- SD** placówki zewnętrzne SD
- G** placówki zewnętrzne Gestapo

- PK** placówka zewnętrzna policji kryminalnej (Kripo)
- SO** placówka zewnętrzna Sonderdienst
- Ż** posterunek żandarmerii
- PG** posterunek policji granatowej
- ☆** getto

Powiat miński

- ☆** obozy i miejsca pracy przymusowej
- powiat miejski Warszawa
- miejsce zdarzeń

KAZIMIERZ PRZEKORA W MUNDURZE 7 PUŁKU UŁANÓW LUBELSKICH.
FOTOGRAFIA ZE ZBIORÓW MUZEUM ZIEMI MIŃSKIEJ W MIŃSKU MAZOWIECKIM.

Kazimierz Przekora urodził się 14 sierpnia 1900 roku we Włodawie. Jego młodość przypadła na czasy I wojny światowej i walkę o niepodległość Polski. W 1918 roku jako ochotnik dołączył do powstającego właśnie 7 Pułku Ułanów Lubelskich, w którym walczył podczas wojny polsko-bolszewickiej. Po zakończeniu walk zdecydował się kontynuować wojskową karierę, przenosząc się do Mińska Mazowieckiego, gdzie stacjonował garnizon jednostki. W 1922 roku został podoficerem zawodowym. W trakcie ponad 20 lat służby wojskowej Kazimierz Przekora dał się poznać jako sumienny i obowiązkowy podoficer. O jego zaangażowaniu świadczyły także uzyskane odznaczenia, w tym Krzyż Walecznych, Brązowy Krzyż Zasługi i Brązowy Medal za Długoletnią Służbę. Gdy w 1939 roku Niemcy napadły na Polskę, Kazimierz Przekora wraz z drugim rzutem 7 Pułku Ułanów Lubelskich brał udział w walkach na Lubelszczyźnie. Po klęsce wojny obronnej i rozwiązaniu oddziału osiadł w Hucie Mińskiej.

Jeszcze przed wojną, 15 listopada 1924 roku, Kazimierz Przekora poślubił Helenę Miąsek zamieszkałą w Hucie Mińskiej. Małżeństwo doczekało się dwojga dzieci: Henryka i Wandy. Szczęście rodzinne przerwała przedwczesna śmierć Heleny. W 1940 roku Przekora ożenił się po raz drugi – z Władysławą Książek.

Inwazja niemiecka przyniosła długie lata krwawej okupacji. Wszechobecne represje i terror wyniszczały polskie społeczeństwo. Ofiarą największych prześladowań padła ludność żydowska. W Mińsku Mazowieckim, gdzie w okresie międzywojnia około 40% populacji stanowili Żydzi, Niemcy utworzyli getto w październiku 1940 roku, stłaczając w nim ponad pięć tysięcy Żydów. Niecałe dwa lata później, w sierpniu 1942 roku, rozpoczęli jego likwidację, wysyłając większość ofiar do obozu zagłady w Treblince. W trakcie akcji likwidacyjnej zastrzelili około tysiąca osób. Ci, którym udało się uniknąć egzekucji lub wywózki, rozpoczęli dramatyczną walkę o przetrwanie.

Latem 1943 roku do drzwi domu Kazimierza Przekory zapukali trzej Żydzi, prawdopodobnie uciekinierzy z obozu pracy w Mińsku Mazowieckim, prosząc o schronienie. Mimo kary śmierci grożącej za jakąkolwiek pomoc Żydom, Przekora przyjął ich pod swój dach. Kryjówkę urządził w piwnicy, pod podłogą kuchni. Córka Kazimierza, Wanda, widziała wielokrotnie, jak jej ojciec wraz z macochą Władysławą podawali ukrywanym Żydom jedzenie.

2 lipca 1943 roku Niemcy – dowodzeni przez znanego z okrucieństwa żandarma Friedricha Gutberleta – zorganizowali obławę obejmującą wsie Hutę Mińską, Cielechowiznę i Gliniak. Wydali też nakaz, by wszyscy mężczyźni stawili się na terenie szkoły w Gliniaku. Kazimierz Przekora, przed wyjściem z domu, przestrzegł ukrywanych Żydów przed zagrożeniem. Jego córka Wanda ukryła się w sąsiedztwie, u ciotki.

W tym samym czasie, gdy na terenie szkoły w Gliniaku przetrzymywani byli okoliczni mieszkańcy, kilku niemieckich żandarmów przeszukało dom Kazimierza Przekory i znalazło kryjówkę. Jeden z Żydów podjął próbę ucieczki w kierunku pobliskich pól, jednak niezwłocznie został zastrzelony. Następnie żandarmi rozstrzelali pozostałych dwóch mężczyzn na tzw. dworskich polach.

Tymczasem na szkolnym placu w Gliniaku Kazimierz Przekora został oskarżony o ukrywanie Żydów. Mimo wstawiennictwa sołtysa żandarmi wyprowadzili go za szkołę, w kierunku pól, gdzie według świadków został zastrzelony przez samego Gutberleta.

KAZIMIERZ PRZEKORA Z ŻONĄ HELENĄ Z DOMU MIĄSEK, ZMARŁĄ W 1938 R. FOTOGRAFIA ZE ZBIORÓW MUZEUM ZIEMI MIŃSKIEJ W MIŃSKU MAZOWIECKIM.

Ciało Kazimierza Przekory zostało pochowane na cmentarzu w Mińsku Mazowieckim. Miejsce pochówku żydowskich mężczyzn pozostaje nieznane. Najpewniej zostali oni zakopani na polach leżących między Hutą Mińską, Cielechowizną i Gliniakiem. Friedrich Gutberlet przeżył swoje ofiary o ponad rok – zginął w bliżej nieznanym okolicznościach na początku 1945 roku.

W kolejnych latach na rodzinę Przekorów spadł jeszcze jeden cios – Henryk, syn Kazimierza, walczący w 1 Armii Wojska Polskiego, poległ w krwawych starciach koło Gryfina nad Odrą 18 marca 1945 roku. Wanda, córka Kazimierza, pozbawiona najbliższej rodziny i zmagająca się z niedostatkiem, wyruszyła wraz z wieloma innymi mieszkańcami Mińska Mazowieckiego i okolic na Ziemię Odzyskane. Osiadła w Henrykowie, gdzie założyła rodzinę.

Stwierdzam z całą pewnością, że byli to żandarmi niemieccy z Mińska Mazowieckiego, gdyż znałem z widzenia bowiem widywałem się z nimi stale. Gdy otoczyli naszą wieś rozpoznałem ich z całą pewnością. Nie znałem tylko ich nazwisk i imion. Jedynie znałem nazwisko komendanta żandarmerii niemieckiej w Mińsku Mazowieckim. Nazywał on się Gutbele lub Gutbeler (...) Miał on opinię szczególnie zwyrodniałego zbrodniarza (...) Gdy żandarmi otoczyli naszą wieś zauważyłem natychmiast wśród żandarmów komendanta Gutbele. Widziałem i osobiście słyszałem jak Gutbele kierował całą akcją. Wszyscy żandarmi byli mu podporządkowani i wykonywali jego rozkazy. Również na dziedzińcu szkolnym w Gliniaku komendant żandarmerii Gutbele wydawał wszystkim żandarmom rozkazy. Był on wtedy szczególnie agresywny. Na dziedzińcu szkolnym w Gliniaku gdzie spędzili nas żandarmi niemieccy komendant Gutbele zarządził segregację mężczyzn. Młodym kazał przejść na jedną stronę a starszym na drugą stronę. Szczególną uwagę Gutbele zwracał na młodych mężczyzn. W pewnej chwili Gutbele powiedział do Kazimierza Przekory: „Chodź to zobaczysz tych Żydów, których przechowałeś”. Z kolei Gutbele odprowadził Kazimierza Przekorę za dziedziniec szkolny na ścieżkę polną. Odprowadził go na odległość 300 metrów od dziedzińca szkolnego. Następnie widziałem jak Gutbele z pistoletu ręcznego strzelił kilkakrotnie do Kazimierza Przekory. Na skutek tych strzałów Kazimierz Przekora został zabity przez Gutbele. Stwierdzam z całą stanowczością, że Kazimierza Przekorę zastrzelił komendant żandarmerii Gutbele, gdyż zbrodnię tę widziałem z odległości około 300 metrów przy dobrej widoczności.

ZEZNAНИЕ ŚWIADKA JÓZEFA ZYCHOWICZA, 14 MAJA 1974 R.

AIPN OKŚZPNP W WARSZAWIE, S 108/2018 ZN, K. 73-75.

Przebywałam w latach II wojny światowej we wsi Huta Mińska, powiat Mińsk Mazowiecki. Któregoś dnia latem 1943 r. mój ojciec – Kazimierz Przekora powiedział mi, że w nocy przyszło do naszego domu trzech Żydów. Prosili, aby ojciec przez kilka dni przetrzymał ich, gdyż ukrywali się przed hitlerowcami. Ojciec mój zgodził się na to i ukrył ich w piwnicy. Piwnica, w której ukrył ich mój ojciec, znajdowała się pod podłogą kuchni w naszym domu. Drzwi od piwnicy były zakrywane dywanikiem. Kilkakrotnie widziałam, jak mój ojciec i macocha podawali do piwnicy posiłki ukrytym tam Żydom. Wtedy to kilkakrotnie widziałam tam trzech ukrytych Żydów. O ile pamiętam – Żydzi ci byli w średnim wieku. Nie wiem jak się oni nazywali oraz nie potrafię podać ich rysopisów. O tym, że ci trzej Żydzi byli ukrywani przez ojca w naszym mieszkaniu, wiedział ojciec, ja i moja macocha. Któregoś dnia o świcie, w lipcu 1943 r., żandarmi niemieccy otoczyli trzy wsie – a mianowicie: Hutę Mińską, Cielechowizną i Gliniak. Wszystkie te trzy wsie łączyły się razem. Po otoczeniu tychże wsi żandarmi niemieccy zabrali wszystkich mężczyzn na dziedziniec szkolny w Gliniaku. Gdy ojca mojego zabrali do Gliniaku – niezwłocznie do naszego domu przyszli żandarmi. Szukali oni w naszym domu Żydów. Ja w tym czasie byłam na sąsiednim podwórku. W pewnej chwili usłyszałam strzały. Dowiedziałam się od ludzi, że jeden Żyd, którego wyprowadzono z naszego domu, został zastrzelony tymi strzałami, gdyż uciekał. Natomiast sama widziałam z bliskiej odległości, jak na naszym podwórku stało dwóch Żydów, których uprzednio przechowywał mój ojciec, a żandarmi ich rewidowali.

**ZEZNANIE ŚWIADKA WANDY FRANCISZKI PERCZYŃSKIEJ,
17 MAJA 1974 R.**

AIPN OKŚZPNP W WARSZAWIE, S 108/2018 ZN, K. 79–81.

W czasie okupacji niemieckiej przebywałem we wsi Huta Mińska, powiat Mińsk Mazowiecki. Mieszkałem wraz z rodziną w budynku należącym do mojego wuja Kazimierza Przekory. Któregoś dnia latem 1943 roku hitlerowcy otoczyli wieś Hutę Mińską, Gliniak i Cielechowizna. Następnie z polecenia Niemców sołtysi wsi Huta Mińska, Cielechowizna i Gliniak poinformowali miejscową ludność, że hitlerowcy nakazali aby wszyscy mężczyźni natychmiast stawili się na placu szkolnym we wsi Gliniak. Zgodnie z tym poleceniem mężczyźni zamieszkali w tych wsiach zgłosili się na dziedziniec szkolny we wsi Gliniak (...). W tym czasie gdy mężczyźni przebywali na boisku szkolnym – jeszcze przed zastrzeleniem Kazimierza Przekory – widziałem jak do jego mieszkania we wsi Huta Mińska przyszło kilku innych niemieckich żandarmów. Słyszałem dochodzące słowa z mieszkania Kazimierza Przekory: Jude, Jude. Wybiegłem wtedy na podwórko. Zauważyłem tam, że żandarmi niemieccy wyprowadzili z mieszkania Kazimierza Przekory trzech mężczyzn – Żydów. Na podwórku widziałem czterech lub pięciu żandarmów niemieckich. Rewidowali oni trzech Żydów. Nazwisk tych Żydów nie znam. Pamiętam, że jeden Żyd był w młodym wieku – mógł mieć nieco ponad 20 lat, a pozostali dwaj Żydzi byli raczej w wieku średnim (...). Podczas rewidowania widziałem jak jeden Żyd zaczął uciekać w kierunku wsi Gliniak. Wpadł w żyto. Gdy przebiegł przez kartofliska jeden z żandarmów zaczął strzelać do niego z pistoletu maszynowego. W pierwszej chwili zauważyłem, jak Żyd ten upadł, na skutek zastrzelenia go przez żandarma. Fakt ten widziałem doskonale, gdyż widoczność miałem dobrą i stałem od tego żandarma, który zastrzelił Żyda w odległości jakieś 10 metrów. Następnie żandarmi niemieccy pozostałych dwóch Żydów odprowadzili z podwórka Kazimierza Przekory na drogę dojazdową. W odległości 50 do 70 metrów od tegoż podwórka żandarmi ci zastrzelili tam z broni maszynowej obydwu Żydów. Zbrodnię tę widziałem z odległości 20 do 30 metrów przy dobrej widoczności.

ZEZNANIE ŚWIADKA KAZIMIERZA KOWALSKIEGO, 14 MAJA 1974 R.

AIPN OKŚZPNP W WARSZAWIE, S 108/2018 ZN, K. 66–68.

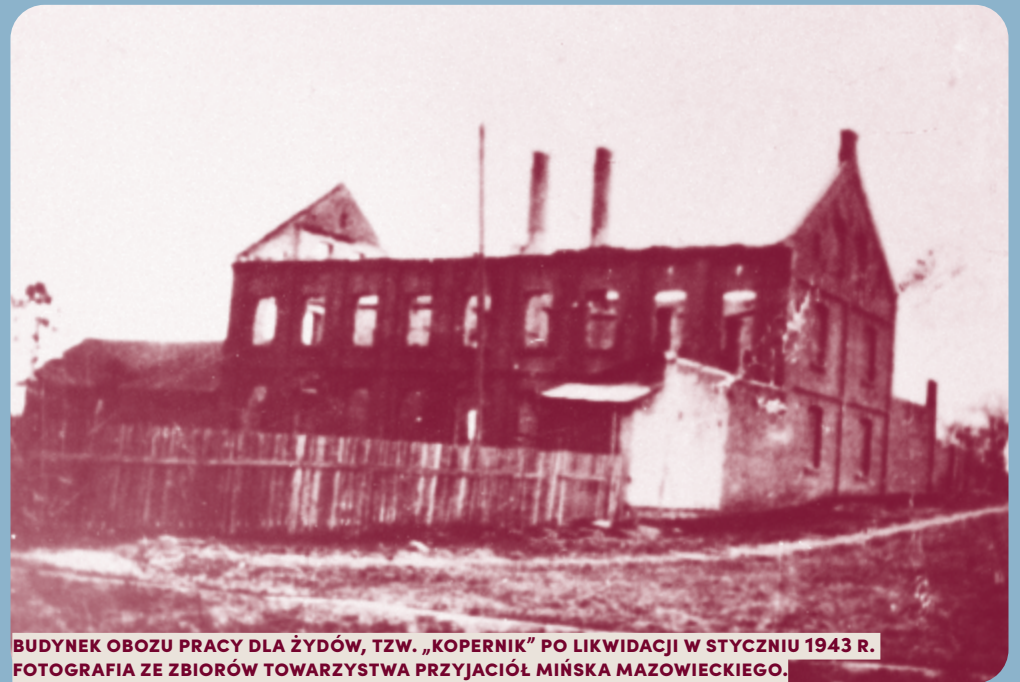
**RYNEK W MIŃSKU MAZOWIECKIM W LATACH 30-40 XX WIEKU
FOTOGRAFIA ZE ZBIORÓW MUZEUM ZIEMI MIŃSKIEJ W MIŃSKU MAZOWIECKIM.**

**BUDYNEK OBOZU PRACY DLA ŻYDÓW, TZW. „KOPERNIK” PRZED LIKWIDACJĄ W STYCZNIU 1943 R.
FOTOGRAFIA ZE ZBIORÓW TOWARZYSTWA PRZYJACIÓŁ MIŃSKA MAZOWIECKIEGO.**

**ZNISZCZENIA WOJENNE PRZY ULICY SIENNICKIEJ (W TLE KOŚCIÓŁ PW. NARODZENIA NMP)
W MIŃSKU MAZOWIECKIM WE WRZEŚNIU-PAŹDZIERNIKU 1939 R.
FOTOGRAFIA ZE ZBIORÓW MUZEUM ZIEMI MIŃSKIEJ W MIŃSKU MAZOWIECKIM.**

**BUDYNEK OBOZU PRACY DLA ŻYDÓW, TZW. „KOPERNIK” PO LIKWIDACJI W STYCZNIU 1943 R.
FOTOGRAFIA ZE ZBIORÓW TOWARZYSTWA PRZYJACIÓŁ MIŃSKA MAZOWIECKIEGO.**

A | B | C | D | E | F | G | H | I | J | K | L | M | N | O

- I. 1. Miejscowość: Cielechowizna 2. Gmina lub ulica: Cielechowizna
3. Powiat: Mińsk Maz. 4. Województwo: Warszawa
- II. 1. Ilość osób zamordowanych: *) 1
W tym:
2. Mężczyzn: 1 3. Kobiet: - 4. Dzieci: -
- III. 1. Sposób wykonania egzekucji: **) _____
2. Rozstrzelanie (ilość): _____ 3. Powieszenie (ilość): _____
4. Zamordowanie innym i jakim sposobem: _____
- IV. 1. Charakter egzekucji: **) _____
2. Zbiorowa: _____ 3. Pojedyncza: _____
4. Publiczna: _____ 5. Niejawna: _____
6. Czy było obwieszczenie (data, podpis egzekucyjnego — dołączyć oryginał, fotokopie lub podać gdzie się znajduje): _____
- V. 1. Powód egzekucji: **) _____
2. Akt terroru za działalność (data i w jakim czasie): •
3. Odpowiedzialność zbiorowa za akcje ruchu oporu: _____
4. Represje w ramach akcji specjalnych okupanta: Za Przechowywanie Życiów
5. Inne powody i jakie: _____
- VI. 1. Enclae losy ofiar (spalenie itp.): położono
2. Miejsce pochowania ofiar egzekucji: na cmentarzu w Mińsku Maz.
3. Miejsce pochowania po ekshumacji (kiedy): _____

*) W załączeniu podać nazwisko, imiona, daty urodzenia lub wiek, narodowość, obywatelstwo, adres.

**) Szczegółowe ofia — podać na odwrocie.

P | Q | R | S | T | U | W | Z | Ż | ZV

EGZEKUCJE

761

- VII. 1. Data i miejsce egzekucji: 2.VII.1943 r.
2. Godzina lub pora dnia: _____
3. Okoliczności: _____
- VIII. 1. Z czyjego rozkazu i kto dokonał egzekucji: _____
2. Wehrmacht, SS i policja, żandarmeria, Selbstschutz, władze administracyjne itp.: Żandarmi
3. Nazwiska, imiona, stopnie lub funkcje sprawców: NIEZNANE
4. Czy byli świadkami, kiedy i jaki sąd, jaki wyrok, źródło informacji (akta sprawy, prasa, itp.): _____
5. Dalze losy sprawców: _____
- IX. 1. Nazwiska i adresy świadków: _____
- X. 1. Dokumentacja archiwalna (czy są dokumenty, jakie, gdzie, podać signatury): ASGR. egzekucje, warszawskie - t.III k.412
2. Opracowania (pamiętniki, publikacje, artykuły prasowe itp.): _____
3. Fotografie: _____
- XI. 1. Uwagi: II - Polak: Przekora Kazimierz, ur.1900, robotnik zam.Łuta Mińska
- Sporządził: /-/ B.Russanowska 29.IV.68r. Sprawdził: /-/ B.Mitek 18.9.68r.

(Nazwisko, imię, miejscowość, data)

(Nazwisko, imię, miejscowość, data)

**JÓZEFA, MAKSYMILIAN I ALEKSANDRA, DZIECI Z RODZINY „ZAWOŁANEGO PO IMIENIU”
JÓZEFA PRUCHNIEWICZA, SKŁADAJĄ KWIATY PODCZAS UPAMIĘTNIEŃ W BIECZU,
MARZEC 2021 R.**

Program **Zawołani po imieniu** rozpoczął się w Sadownem 24 marca 2019 roku. Kamień z pamiątkową tablicą został uroczystie odsłonięty przed domem Leona, Marianny i Stefana Lubkiewiczów – rodziny piekarzy zastrzelonej przez Niemców za pomoc Żydom. Od tego czasu upamiętniliśmy pięćdziesiąt trzy osoby w dwudziestu trzech miejscowościach. W 2019 roku uroczystości odbyły się w Sadownem, Porębie-Kocębach, Skłodach-Piotrowicach, Ostrowi Mazowieckiej, Stoczku, Nurze, Waniewie i Czyżewie-Sutkach. W 2020 roku upamiętnienia zorganizowano w miejscowościach: Sterdyń, Wierzchowisko, Tworki, Marki, Tomaszów Mazowiecki i Stary Lipowiec.

W 2021 roku upamiętnienia w ramach programu odbyły się w Bieczu, Rządzie, Grądach-Woniecku, Olesinie, Mikołajkach, Opoce Dużej, Węgrowie i Treblince.

W Bieczu uczciliśmy pamięć Józefa Pruchniewicza zamordowanego za to, że przez półtora roku w swoim gospodarstwie ukrywał zaprzyjaźnioną rodzinę Blumów. W Rządzie odsłoniliśmy tablicę poświęconą Piotrowi Domańskiemu i jego dwóm synom, Franciszkowi i Antoniemu, którzy wraz z ukrywanymi Żydami zostali zastrzeleni przez niemieckich żandarmów. W Grądach-Woniecku upamiętniliśmy Piotra Kościeleckiego i trzech Żydów, których ukrywał na terenie swojego gospodarstwa. Wszyscy czterej zostali zamordowani przez niemieckich żołnierzy.

**PROF. MAGDALENA GAWIN WRAZ Z EUGENIUSZEM, JÓZEFEM I PIOTREM, SYNAMI FRANCISZKI
I JÓZEFA SOWÓW „ZAWOŁANYCH PO IMIENIU” W WIERZCHOWISKU, CZERWIEC 2020 R.**

W Olesinie złożyliśmy hołd Bolestawowi Książkowi, który przyjął kilkunastoletniego Żyda o imieniu Idel. Gdy prawda o ukrywaniu wyszła na jaw, obaj zostali zamordowani przez Niemców. W Mikołajkach upamiętniliśmy Antoniego Kenigsmanna, który za ukrywanie Żydów, w tym łomżyńskiego kupca Całki, wraz z nimi zginął z rąk niemieckich żandarmów. W Opoce Dużej odsłoniliśmy tablicę poświęconą Apolonii i Piotrowi Likosom, którzy w czasie niemieckiej okupacji udzielili schronienia kilkunastu Żydom. Zapłacili za to życiem. W Węgrowie uczciliśmy pamięć Leokadii Piątkowskiej, zabitej przez Niemców wraz z ukrywanymi przez nią Mendlem Kleinem i drugim, nieznanym z imienia, Żydem. We wsi Treblinka upamiętniliśmy Jana Maletkę, młodego pracownika kolei, który został zastrzelony za podanie wody słoczonym w wagonach żydowskim ofiarom pobliskiego obozu zagłady.

Tegoroczny sezon programu rozpoczęliśmy upamiętnieniem w Brzozie Królewskiej, gdzie uczciliśmy zamordowanych przez Niemców Katarzynę i Sebastiana Kazaków oraz ukrywanych przez nich Żydów, w tym Chanę Stiller.

**PROF. MAGDALENA GAWIN WRAZ Z KREWNymi „ZAWOLANYCH PO IMIENIU”
KATARZYNY I SEBASTIANA KAZAKÓW, BRZOZA KRÓLEWSKA, MARZEC 2022 R.**

UPAMIĘTNIE APOLONII I PIOTRA LIKOSÓW, OPOKA DUŻA, WRZESIEŃ 2021 R.

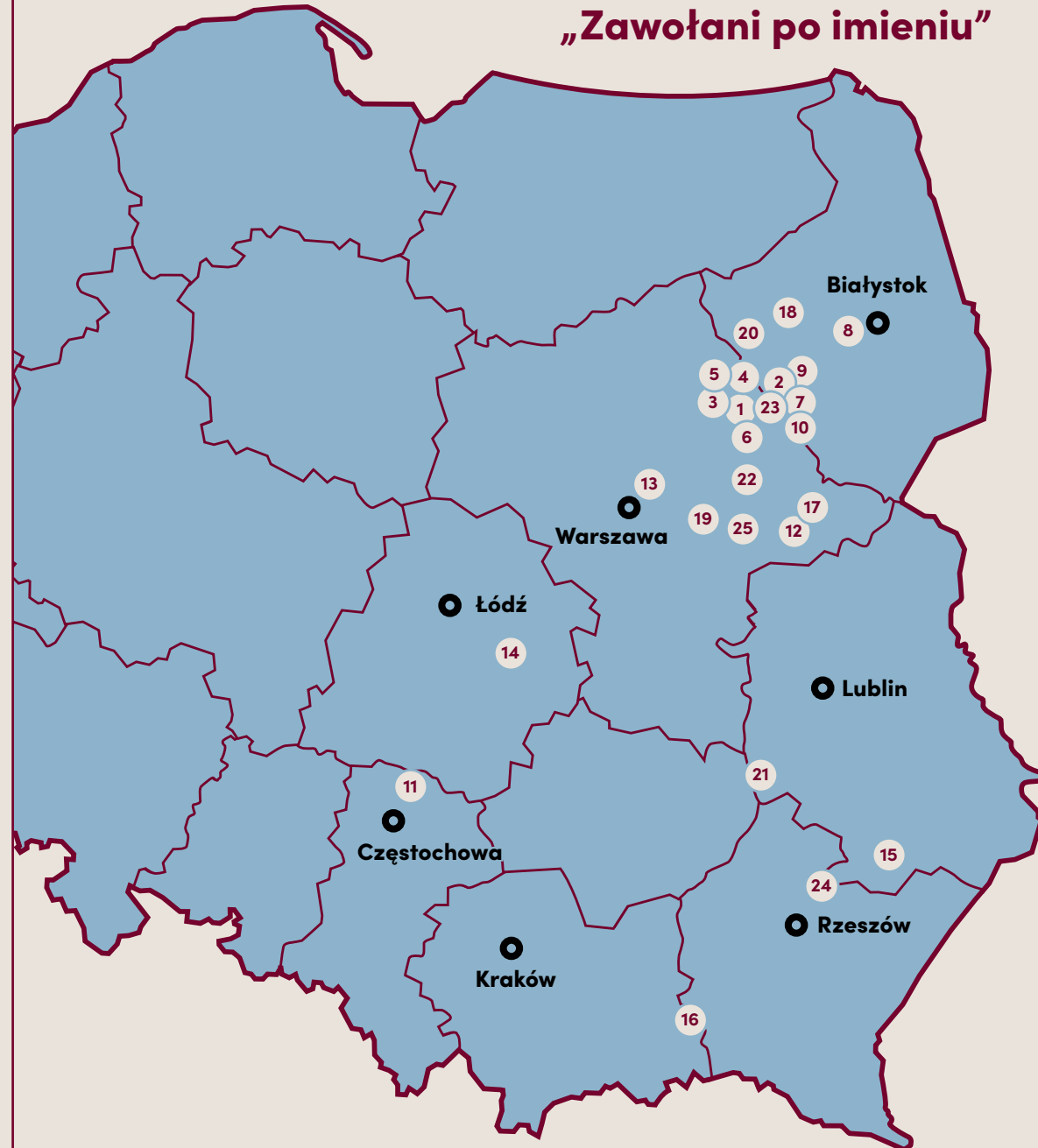

UPAMIĘTNIE LEOKADII PIĄTKOWSKIEJ, WĘGRÓW, PAŹDZIERNIK 2021 R.

**POTOMKOWIE STANISŁAWA MALETKI, BRATA „ZAWOLANEGO PO IMIENIU” JANA MALETKI,
TREBLINKA, LISTOPAD 2021 R.**

Mapa programu „Zawołani po imieniu”

Miejsca upamiętnień

- ① **24 marca 2019 Sadowne**
Marianna, Leon
i Stefan Lubkiewiczowie
- ② **9 czerwca 2019 Poręba-Kocęby**
Piotr Leszczyński
Antoni Prusiński
- ③ **16 czerwca 2019 Skłody-Piotrowice**
Aleksandra i Hieronim Skłodowscy
- ④ **29 czerwca 2019 Ostrów Mazowiecka**
Jadwiga Długoborska
- ⑤ **29 czerwca 2019 Ostrów Mazowiecka**
Lucyna Radziejowska
(miejsce wydarzeń: Płatkownica)
- ⑥ **30 czerwca 2019 Stoczek**
Julianna, Stanisław, Henryk
i Waław Postkowie
- ⑦ **22 września 2019 Nur**
Waław Budziszewski
- ⑧ **6 października 2019 Waniewo**
Władysława i Stanisław
Krysiewiczowie
- ⑨ **27 października 2019 Czyżew-Sutki**
Franciszek Andrzejczyk
- ⑩ **4 czerwca 2020 Sterdyń**
Franciszek Augustyniak, Zygmunt
Drgas, Franciszek Kierylak,
Stanisław Kotowski, Marian
Nowicki, Stanisław Pivko, Jan
Siwiński, Zygmunt Uziębło,
Aleksandra Wiktorzak
(miejsca wydarzeń: Paulinów
i Stary Ratyniec)
- ⑪ **16 czerwca 2020 Wierzchowisko**
Franciszka i Józef Sowowie
- ⑫ **19 czerwca 2020 Tworki**
Zofia i Feliks Bogusław Krasuscy
- ⑬ **15 września 2020 Marki**
Marianna, Władystaw
i Stanisława Banaszkwie
- ⑭ **22 września 2020 Tomaszów Mazowiecki**
Karolina Juszczykowska
- ⑮ **8 października 2020 Stary Lipowiec**
Katarzyna Grochowicz, Anastazja
Kusiak, Roman Kusiak, Franciszek
Kusiak, Katarzyna Rybak, Jan
Zaręba
- ⑯ **23 marca 2021 Biecz**
Józef Pruchniewicz
- ⑰ **28 maja 2021 Rządów**
Piotr, Franciszek i Antoni
Domańscy
- ⑱ **9 czerwca 2021 Grądy-Woniecko**
Piotr Kościelecki
- ⑲ **25 czerwca 2021 Olesin**
Bolesław Książek
(miejsce wydarzeń: Cezarów)
- ⑳ **2 lipca 2021 Mikołajki**
Antoni Kenigsman
- ㉑ **30 września 2021 Opoka Duża**
Apolonia i Piotr Likosowie
- ㉒ **26 października 2021 Węgrów**
Leokadia Piątkowska
- ㉓ **25 listopada 2021 Treblinka**
Jan Maletka
- ㉔ **24 marca 2022 Brzoza Królewska**
Katarzyna i Sebastian Kazakowie
- ㉕ **26 kwietnia 2022 Huta Mińska**
Kazimierz Przekora

Program uroczystości

12.00

Msza Święta

Kościół pw. Matki Bożej Nieustającej
Pomocy w Hucie Mińskiej

13.15

Odświeżenie tablicy upamiętniającej

Teren przed Szkołą Podstawową
im. Karola Wojtyły w Hucie Mińskiej
z siedzibą w Cielechowiźnie

ORGANIZATOR

INSTYTUCJA NADZORUJĄCA

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego**

PATRONAT HONOROWY

Patronat Narodowy Prezydenta
Rzeczypospolitej Polskiej
Andrzeja Dudy w Stulecie
Odzyskania Niepodległości

PARTNERZY

POWIAT MIŃSKI

GMINA MIŃSK MAZOWIECKI

o Władze Mińsk Mazowiecki